

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Iran's M.

انینۀ ایران

فرستنده: توماج

۱۱/۰۲/۱۲

## نبردی که جاودانه شد

جمعه، ۲۲ [دلو] بهمن ۸۹- در این هفته، جشن سالگرد نبرد حماسی سیاهکل بود. روز سه‌شنبه این هفته، ۱۹ بهمن، چهلمین سالگرد نبرد قهرمانانۀ چریک‌های فدائی در سیاهکل و آغاز مبارزۀ مسلحانۀ سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران در دوران رژیم سلطنتی شاه بود. امسال هم به روال سال‌های گذشته مراسم متعدد جشن و سخنرانی در بزرگداشت این رویداد سیاسی و ارج نهادن بر مبارزۀ قهرمانان نبرد سیاهکل و تمام فدائیان که در راه آزادی و سوسیالیسم، با رژیم‌های ستمگر سلطنتی و جمهوری اسلامی نبرد کردند و جان باختند، در خارج از کشور برگزار گردید. گرچه شرایط دیکتاتوری و اختناق حاکم بر ایران، این امکان را نمی‌دهد که بزرگداشت ۱۹ بهمن در داخل ایران نیز علناً جشن گرفته شود، اما همواره در طول این سال‌ها، انسان‌های مبارزی که به اهداف و آرمان‌های آزادی‌خواهانه و سوسیالیستی و سنت‌های انقلابی فدائیان وفادارند، ۱۹ بهمن را در اشکالی مخفی‌تر جشن گرفته‌اند. امسال، جشن بزرگداشت سالروز نبرد حماسی سیاهکل، انعکاس داخلی وسیع‌تری یافت و تعدادی از فرستنده‌های رادیو – تلویزیونی نیز برنامه‌های ویژه‌ای را به این روز اختصاص دادند. برنامه‌های صدای دموکراسی شورائی به جز اخبار، تماماً به این رویداد اختصاص یافته بود. در اینترنت صفحات متعددی به بررسی این رویداد پرداخته بودند. نقشی که نبرد سیاهکل و مبارزات سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران در دوران رژیم شاه، در زندگی سیاسی مردم ایران داشته و تأثیری که بر جنبش کمونیستی ایران بر جای گذاشت، چنان برجسته است که به یکی از افتخارات بزرگ نه فقط فدائیان بلکه تمام مبارزان راه آزادی و سوسیالیسم تبدیل شده است. چرا این مبارزه، این همه اهمیت یافت که نه فقط گروه گروه انقلابیون را به صفوف خود جلب کرد، بلکه در قلب توده‌های کارگر و زحمتکش جای گرفت و به جزئی از افتخارات مبارزات مردم ایران تبدیل گردید؟

سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران، از همان نخستین روزی که موجودیت علنی خود را با حمله به پاسگاه سیاهکل اعلام کرد، به عنوان یک سازمان کمونیست، سازمانی که راهنمای عملش مارکسیسم – لنینیسم بود، پا به عرصۀ وجود نهاد. این یعنی، ایجاد سازمانی که از اهداف و آرمان‌های طبقۀ کارگر دفاع می‌کند و برای ایجاد نظامی سوسیالیستی مبارزه می‌نماید که در آن طبقۀ کارگر از بند استثمار نظام سرمایه‌داری رها شده و یک نظم انسانی

بدون طبقات، ستم و استثمار برقرار شده باشد. شالودهٔ محبوبیت و ماندگاری سیاهکل و مبارزه‌ای که از پی آن آغاز گردید در کمونیست بودن فدائیان است. بدیهی‌ست که یک چنین سازمانی محبوب تمام انسان‌هایی واقع شود که مخالف فقر، نابرابری، استثمار و ستم‌اند. کمونیست‌ها همواره مدافع پیگیرترین آزادی مردم نیز هستند، چرا که می‌خواهند جامعه‌ای از انسان‌های آزاد و برابر ایجاد شود که تمام استعدادهای انسان شکوفا گردد.

سازمان چریک‌های فدائی در شرایطی پا به عرصه حیات نهاد که رژیم شاه، دیکتاتوری و اختناق را بر ایران حاکم کرده بود و تمام آزادی مردم از آن‌ها سلب شده بود. بنابراین مبارزهٔ سازمان، فقط در مبارزه علیه طبقه سرمایه‌دار و برای ایجاد نظامی سوسیالیستی خلاصه نمی‌شد، مستقیماً مبارزه‌ای علیه دیکتاتوری شاه و برای آزادی‌های سیاسی نیز بود. این نیز یکی دیگر از جوانب محبوبیت سازمان چریک‌های فدائی بود که تمام آزادی‌خواهان را به سوی خود جلب می‌کرد. پای‌بندی سازمان به آزادی و سوسیالیسم در عمل نشان داده شد.

این سنت برجسته کمونیستی در ایران احیاء گردید که باید برای تحقق اهداف و آرمان‌های آزادی‌خواهانه و سوسیالیستی جنگید، با قهرمانی و از خود گذشتگی مبارزه کرد و حتا در راه آن‌ها جان باخت. آموخت که هرگز نباید در برابر مرتجعین سر تسلیم فرود آورد، هرگز نباید از دشواری راه هراسید، هرگز نباید از کمونیسم، از مارکسیسم – لنینیسم، از منافع و اهداف طبقه کارگر، لحظه‌ای عقب‌نشینی کرد. این مسیری‌ست که سازمان چریک‌های فدائی تا پیش از قیام بی‌تزلزل ادامه داد و در جریان این نبرد، حدود ۴۰۰ تن از فدائیان جان باختند و چندین هزار به زندان محکوم شدند. با این همه، به علت ضربات مداومی که ساواک رژیم شاه به سازمان وارد آورد و عقب‌ماندگی مشی سیاسی از تحولات دوران قیام، نتوانست نقش رهبری‌کننده‌ای در جنبش ایفا کند. به رغم روی‌آوری کارگران و زحمتکشان در ابعادی وسیع پس از سرنگونی رژیم شاه به فعالیت در صفوف سازمان، اما پشت کردن به اهداف کمونیستی و سنت‌های مبارزاتی سازمان توسط اکثریت کمیته مرکزی به بروز بحران و رشد گرایش‌ات راست در سازمان چریک‌های فدائی خلق انجامید. سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران به دو جناح اقلیت و اکثریت تجزیه شد. جریان موسوم به فدائیان اقلیت با پای‌بندی به اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی و آزادی‌خواهانه مبارزین سیاهکل و سازمان چریک‌های فدائی خلق، خواهان ادامه مبارزه با رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، سرنگونی آن و تحقق اهداف و آرمان‌های کمونیستی سازمان گردید، اما جریان موسوم به فدائیان اکثریت، این اهداف پایه‌ای سازمان، در راه آزادی و سوسیالیسم را کنار نهاد و به حمایت از جمهوری اسلامی برخاست.

سرانجام، راهی جز جدائی دو جریانی که یکی خواهان مبارزه علیه نظم سرمایه‌داری و رژیم دیکتاتوری ضد بشری بود و دیگری مدافع نظم موجود و حاکم، باقی نماند. فدائیان اقلیت، به نبرد خود برای برانداختن نظم موجود و تحقق آزادی و سوسیالیسم ادامه دادند. این نبردی‌ست که تا به امروز ادامه دارد. فدائیان اقلیت همانند رفقای خود در دوران قبل از قیام با فداکاری و قهرمانی علیه ارتجاع حاکم بر ایران جنگیده‌اند. در طول این سال‌ها متجاوز از ۷۰۰ تن از فدائیان اقلیت به دست جلادان جمهوری اسلامی به قتل رسیدند و هزاران تن سال‌ها در زندان‌ها به بند کشیده شدند. سازمان فدائیان (اقلیت) در بیانیه‌ای که به مناسبت چهلمین سالگرد نبرد حماسی سیاهکل تحت عنوان "۴۰ سال مبارزه در راه آزادی و سوسیالیسم" انتشار داد بار دیگر بر پای‌بندی‌اش به کمونیسم، دفاع از منافع کارگران و از موضع این طبقه از منافع عموم توده‌های زحمتکش و ستم‌دیده تأکید کرده است. این بیانیه می‌افزاید که راه نجاتی برای توده‌های مردم ایران، جز یک انقلاب اجتماعی وجود ندارد. هیچ تحول جدی به نفع توده‌های وسیع مردم ایران نمی‌تواند رخ دهد، مگر از طریق یک انقلاب اجتماعی که وظیفه فوری آن سرنگونی جمهوری اسلامی، استقرار یک دولت شورائی، اجرای بی‌درنگ مطالبات عمومی مردم ایران و گذار به سوسیالیسم است."